

HET BITTERZOET

Zie je mijn bessen
in rood, groen en geel,
zie je ze hangen,
het zijn er zoveel.
Ze smaken zo lekker,
probeer ze maar gauw;
ja, kom maar mijn kindje,
ze wachten op jou.

Ze zien er vandaag
zo verleidelijk uit.
Wat zeg je vergiftig,
mijn kostelijk fruit!
Jij hebt gelijk hoor,
het was maar een grap.
En dat je dat weet,
vind ik vreselijk knap!

HET KARDINAALSMUTSJE

Kijk, de herfst is al begonnen,
alles staat in vuur en vlam.
En mijn roze lampionnen
gingen open toen jij kwam.

Als mijn bladeren verkleuren
en de wind het vuur verspreidt –
ja, dan gaat er veel gebeuren:
ik raak al mijn lampjes kwijt!

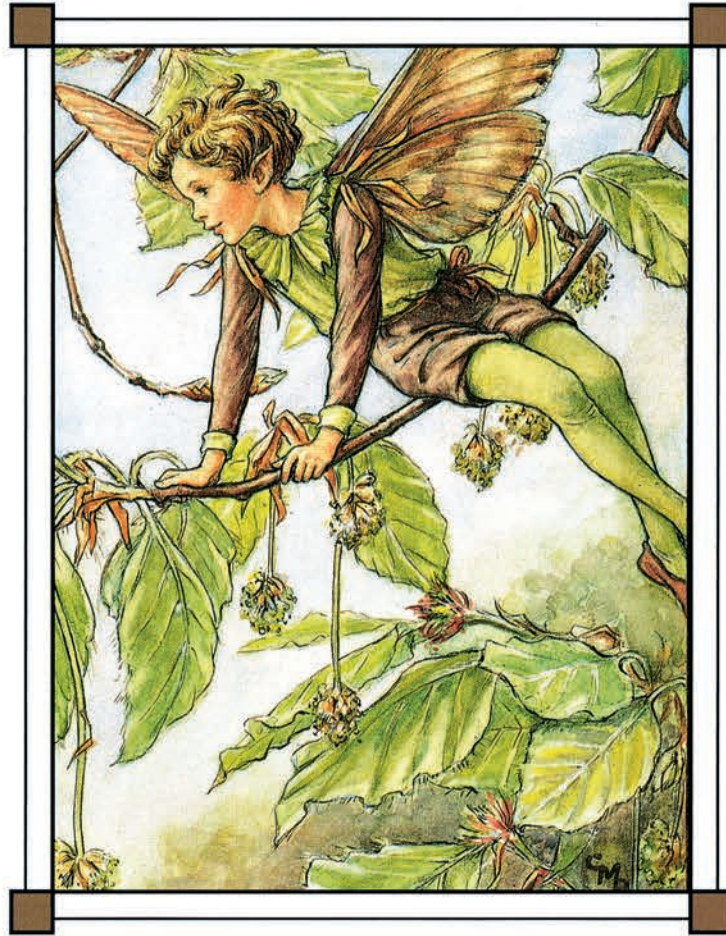

DE KLAPROOS

Klaprozen? Onkruid,
daar had je niets aan!
Geen boer zag ze graag
op zijn korenveld staan.
En daarom heb ik toen
mijn best maar gedaan:
ik ben ze voor jullie gaan kweken.

Nu word ik door
duizenden mensen bemind,
vooral om mijn vorm
en mijn zachtroze tint.
Zeg, als je zo'n doosje
met zaadjes eens vindt,
dan zul je mij ook nog wel spreken!

DE BEUK

De stammen van de beuken zijn
zo grijs en glad en hoog,
ze reiken met hun bladerdak
tot aan de hemelboog.
Ze staan zo stevig in de grond
en zijn zo hard als staal;
het lijken wel pilaren
uit een oude kathedraal.

En in het vroege voorjaar zijn
de jonge blaadjes klaar,
om zich te gaan ontvouwen
met hun zijdeachtig haar.
Dan wordt die grote grijze beuk
opeens zo jong en groen,
dat al die bloesembolletjes
ook gauw hun best gaan doen.